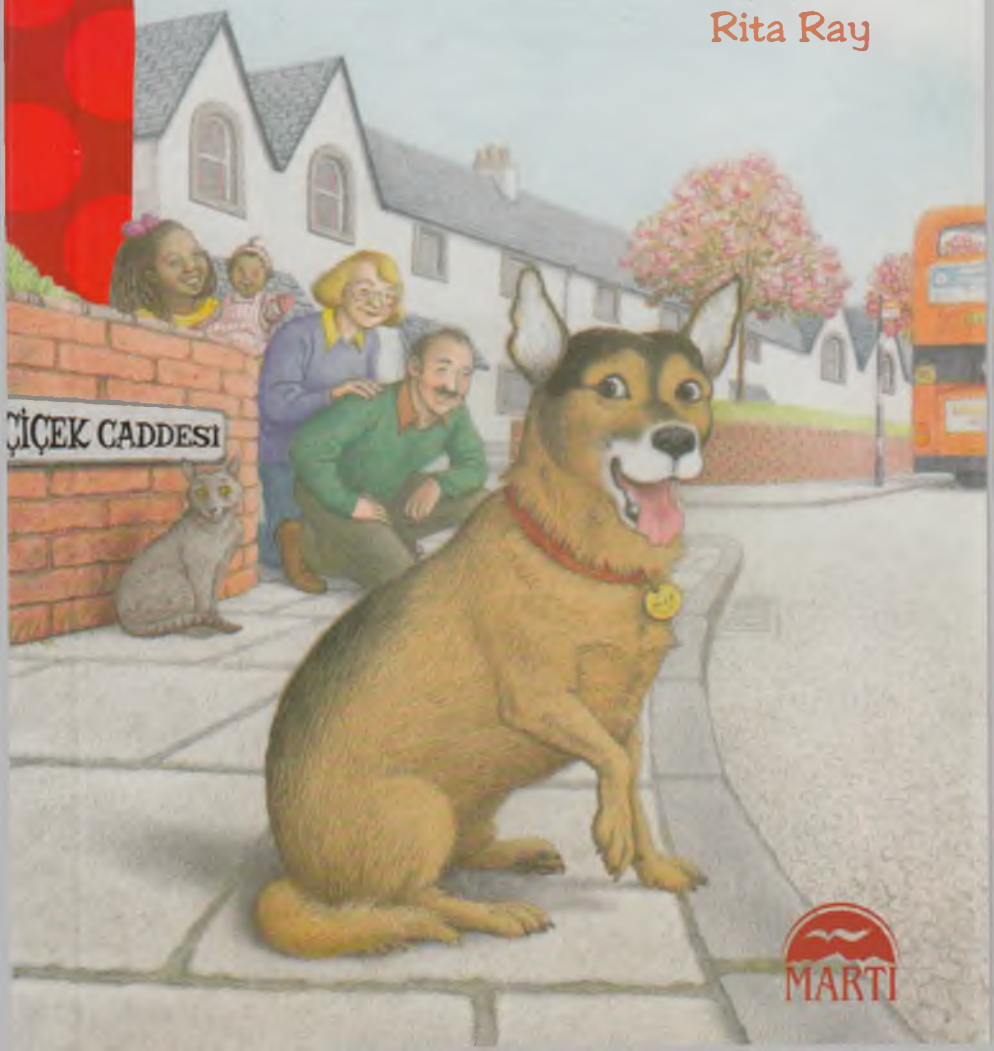

Çiçek Caddesi'nin Köpek Patronu

Rita Ray

MARTI

1. ve 2.
sınıflar için

Şiþsak, Çiçek Caddesi'nin köpek patronudur. Hem görevini hem de yaşadığı caddeyi çok sevmektedir. Fakat bir gün, sahipleri Ada ve Hasan, aniden başka bir mahalleye taşınmaya karar verirler. Peki, Şiþsak ne yapacaktır? Çiçek Caddesi'nin bir köpek patronuna ihtiyacı vardır...

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalara göre, **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini ilk okuduğumuz kitapların belirlediği ortaya çıkmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır.

Bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak, Oxford Üniversitesi Yayınları tarafından hazırlanan ve okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

Bu kitabın Türkçe yayım hakları
OXFORD UNIVERSITY PRESS
aracılığıyla Martı Yayınları'na aittir.

ISBN 978-605-348-288-8

9 786053 482888

Okumadan Önce

- Kitabın adını ve arka kapaktaki bilgilendirme yazısını okuyun. Kapaklardaki çizimlere göz atın. Sizce "patron bir köpek" ne tür şeyler yapar?
- Sizce Şipşak, Çiçek Caddesi'nden taşınınca neler olacak?

Okumadan Sonra

- Çiçek Caddesi'nin bir patrona ihtiyacı var mı? Ya da Şipşak'ın Çiçek Caddesi'ne ihtiyacı var mı?
- Eğer taşınmak zorunda kalsaydınız, en çok neyi özlerdiniz?

Kısa Test

1. Yeni evdeki, komşu köpeğin adı nedir?

A) Fifi Fuufuu

B) Fufu

C) Fuuzi-Vuuzi

D) Fofo

2. Şipşak kaç numaralı otobüsle seyahat etmektedir?

3. Otobüs şoförü, neden Şipşak'ın tek başına seyahat etmesine izin vermektedir?

Okumaya Devam

- Michela Morgan tarafından yazılan *Çöp Kutusu*.

Cevaplar için arka
kapağın içine göz atın!

Çiçek Caddesi'nin Köpek Patronu

Rita Ray

Resimleyen Susan Scott

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Çiçek Caddesi'nin Köpek Patronu

1. Baskı: Mayıs 2014
ISBN: 978-605-348-288-8
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©RITA RAY

Illustrations©SUSAN SCOTT

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: The Boss Dog of Blossom Street

Yayın Yönetmeni: Şahin Güç

Çeviren: Çiğdem Köföncü

Editör: Gamze Tuncel

Resimleyen: Susan Scott

Pedagojik Danışman: Ayşen Oy

Kapak Tasarımı: Susan Scott

Uygulama: Sevil Şener

Baskı

Ecem Basın Yayın Reklamcılık

Hadımköy Yolu Mahallesi San. 1 Bulvarı

169. Sokak No: 3 Büyükçekmece-İSTANBUL

Tel: 0 212 886 20 10-0 212 886 20 05

Matbaa Sertifika No: 16266

1

Şipşak, kahverengi-siyah renkte, küçük bir köpekti. O, Çiçek Caddesi'nin köpek patronuydu.

Bir cumartesi sabahı, yine her zamanki gibi Çiçek Caddesi'nde bir aşağı bir yukarı yürüyordu.

Bütün kapı ağızlarını ve sokak lambalarının direklerini kokladı. Kendisi için yemek ayıran tüm çocuklara kuyruğunu salladı. Bebek Funda'nın pusetini dürttü. Funda da gülerek, Şipşak'ın ıslak burnuna dokundu.

Sonra da caddedeki her kedi ve köpeğin, yerlerinde olup olmadığını kontrol etti. Köpeklerin kendi arka avlularında, kedilerinse kendi arka avlu duvarlarının üzerinde oturması gerekiyordu. Bu kontrolü, kendilerine ayrılan yerden çıkma cüretini göstermesinler diye yapıyordu.

Şipşak, kendi arka kapısına doğru gitti. Çiçek Caddesi'nde her şey yolunda görünüyordu. Fakat aslında öyle değildi.

Şipşak'ın sahipleri Ada ve Hasan evdeydiler. Oysa her cumartesi sabahı işte olurlardı. Bu biraz tuhaftı. Her yerde kutular vardı. Hasan bir yatağı parçalarına ayırıyordu. Ada da kutulardan birine fincanları yerleştiriyordu.

"Merhaba Şipşak," dedi Ada köpek içeriye girince.

Şipşak kutuları kokladı. "Kamyon gelmeden önce köpek eşyalarını toparlasan iyi olur."

"Hangi kamyon?" diye düşündü Şipşak. Kısa süre içinde de anladı. Evin önüne kocaman bir kamyon yanaştı. İki adam, Hasan ve Ada'ya eşyalarını kamyonla koymaları için yardım etti.

"Buradan taşınmam!" diye düşündü Şipşak. "Çiçek Caddesi'ne kim göz kulak olur sonra? Kim çocuklarla oynayıp köpekleri sokaklardan uzak tutar? Kim kedilerin arka avlu duvarında kalmalarını sağlar?"

"Haydi, Şipşak," diye seslendi Hasan. "Çiçek Caddesi'ne hoşça kal de." Şipşak'ı kucaklayıp kamyonun ön tarafına oturttu.

Kamyon ayrılırken, Çiçek Caddesi'nin tüm çocukları gelip arkalarından el salladı. Funda'nın annesi de, Şipşak'a bir parça kek verdi.

Kamyonun camından bakan Şipşak düşünceli görünüyordu, "Eğer taşınırsam görevimi nasıl yaparım? Çiçek Caddesi'nin köpek patronuyum ama burada da kalamam. Ada ve Hasan'ı bırakamam. Köpekler sahiplerinin yanında kalır. Kediler gibi değiliz biz. Onlar sıcak bir ateş için her yere giderler."

2

Kamyon, yeni eve varıncaya kadar epey ağır gitti. Çünkü önünde büyük ve turuncu renkli bir otobüs vardı. Otobüsü izlerken Şipşak'ın aklına bir fikir geldi. Yeni eve gider gitmez bir plan yaptı.

Bu plan, artık orada yaşamasa bile, Çiçek Caddesi'nin köpek patronu olma görevini sürdürmesini sağlayacaktı.

Kamyondan atlayınca, Şipşak kendini biraz daha mutlu hissetti. Yeni evinin her köşesini koklamaya başladı.

Ertesi gün pazardı ve Ada ile Hasan eşyaları açmak zorundaydı. Yeni evin arka tarafında avlu yerine güzel bir bahçe vardı.

“Buradaki köpeklerin hepsi kendilerine ait olan bahçelerde duruyorlar,” diye açıkladı Ada, Şişşak’a. “Hiçbirisi köpek patron olmak için rekabet etmiyor. Seni daha sonra yürüyüşe çıkartırım.”

Şişşak, bahçenin sonunda ne olduğunu görmeye gitti ve acı acı havlayan bir köpek sesi duydu. Sanki bir şey çitlerin arasından geçmek istiyor gibiydi. Bu, kafasının üzerinde kırmızı bir kurdele bağlı olan, küçücük Teriyer cinsi bir köpekti.

Şipşak gözlerine inanamadı. "Of!" diye düşündü. "Ne pısrık şey bu! *Gerçek* bir köpek bile değil! Çiçek Caddesi'nde hiç kimse böyle bir köpek almaz."

Minik köpeğe havlamaya tenezzül bile etmedi. O sırada köpeğin sahibini duydu, "Fufu, Fufucuğum! Anneciğine gel."

"Iyy!" diye düşündü Şipşak. "En iyisi Çiçek Caddesi'ne dönmek."

Pazartesi sabahı Hasan ve Ada işe gittiler. Ada, Şipşak'a, "Yan komşuya bir anahtar bırakıyorum. Fufu'nun sahibi seni bahçeye çıkartacak, biz de zaten saat beşte evde oluruz," dedi.

"Sanki anlıyormuş gibi, şu köpekle konuşmayı keser misin?" dedi Hasan.

"Ne demek istiyorsun? Tabii ki anlıyor, öyle değil mi Şipşak?" dedi Ada.

Daha sonra, Fufu'nun sahibi bahçe kapısının kilidini açtı.

"Güzel," diye düşündü Şipşak.

Doğruca bahçeye koşup bir çukur kazmaya başladı.

"Kötü köpek," diye seslendi Fufu'nun sahibi. "Benim küçük Fufuma böyle kötü numaralar öğretme."

Şipşak, çitin diğer tarafındaki köpekle konuşmaya çalıştı. Bu, sarkık gözlü şişman bir buldoku.

"Bu köpek çok daha iyi görünüyor," diye düşündü Şipşak. Dostane bir şekilde havladı. Fakat büyük köpek hiç cevap vermedi.

"Buna daha fazla dayanamayacağım," diye düşündü Şipşak. "Çiçek Caddesi"ne geri dönmeye çalışmalıyım."

O gece, Çiçek Caddesi'ne göz kulak olmak için geliştirdiği planı hakkında düşündü. Ertesi gün Hasan ve Ada arabalarına binip gittiği sırada, Şipşak da planını işletmeye başladı. Şipşak gibi zeki bir köpek için kapıları açmak çok kolaydı.

Ertesi sabah ön çitin önündeki patikaya çıktı. Otobüs durağına girerek ve bir adamla kadının yanında dikildi.

Büyük, turuncu otobüs gelince de onların arkasından içeri atladı ki şoför kendisini göremesin. En arkaya oturup camdan dışarıyı izlemeye başladı.

Çabucak Çiçek Caddesi'ne gelmişlerdi. Şipşak, elinde alışveriş çantası taşıyan bir adamın arkasından atlayıp otobüsten indi. Şoför, tam inerken kuyruğunu fark etti.

"Bu kimin köpeği?" diye bağırdı. "Köpeğin otobüs parasını ödeyen var mı peki?" Ama artık çok geçti.

3

Şipşak çoktan Çiçek Caddesi'nden aşağı koşmaya başlamıştı bile. Bütün kapı eşiklerini ve sokak lambalarının direklerini kokladı. Arka avlunun duvarına kadar bir kediyi kovaladı.

Başını Funda'nın pusetine koydu. Funda o kadar çok güldü ki, annesi neler olduğunu görmek için dönüp bakmıştı.

"Şipşak!" diye bağırdı şaşırarak. "Burada ne yapıyorsun?" Şipşak kuyruğunu salladı. Oldukça aç görünüyordu.

"İçeri gel," dedi Funda'nın annesi. "Dünden kalma biraz et var. Onu yiyebilirsin."

Çocuklar okuldan gelince, sevinç içinde bağırdılar. "Şipşak! Şipşak! Biz de bir daha gelmeyeceğini sanmıştık." Onu okşayıp kucakladılar. Şipşak çay saatine kadar onlarla oyunlar oynadı.

"Saat beş oldu," dedi Funda'nın annesi.
"Şipşak'ı yeni evine götürsem iyi olacak."
Kapıya çıkıp seslendi, "Şipşak! Şipşak!" fakat
Şipşak orada değildi. Çocuklar bütün Çiçek
Caddesi'ni, bir aşağı bir yukarı dolaşıp
aradılar. Ama onu göremediler. Sonunda,
Funda'nın annesi Şipşak'ın yeni evine gitti.

Ada ve Hasan, Funda'nın annesini
görünce çok sevinmişlerdi. "Merhaba İrem.
Bizi ziyaret etmen ne hoş!" dediler.

"Şipşak için gelmiştim. Ah, buradaymış!"

"Elbette burada," dedi Ada. "Burası onun
evi. Eve geldiğimizde mutfakta uyuyakalmıştı.
Sanırım yeni evini sevdi."

"O zaman neden bütün gün Çiçek Caddesi'ndeydi? Aslında bunu söylemek için gelmişim yanınıza," dedi Funda'nın annesi.

"Çiçek Caddesi'nde mi? Nasıl olur? Ona benzeyen başka bir köpek olmalı," dedi Hasan.

"Ah, hayır. Kesinlikle Şipsak'tı. Çocuklara sorun isterseniz."

“Bir dakika öbür odaya gelir misiniz?” diye fısıldadı Ada. “Şişsak söylediğimiz her kelimeyi anlıyor da.”

“Saçmalık!” dedi Hasan fakat Ada’nın planını duymak için yine de öbür odaya gitti.

“Yarın izinliyim,” dedi Ada. “Ama işe gidiyormuş gibi yapacağım ve onun neler yaptığını izleyeceğim.”

Ertesi gün Ada, Şipşak'ın büyük, turuncu otobüse bindiğini gördü. İçinden gülmek geldi. "Ne akıllı bir köpek!" diye düşündü. "Her şeyi anlıyor."

Çiçek Caddesi'ne gidip, Funda'nın annesinin ön taraftaki odasından, Şipşak'ı gözlemledi.

Saat dört buçukta, Şipşak otobüs durağına koşup eve giden otobüsü yakaladı. Şoför, "Yine mi sen?" diye sordu ve bedava geçmesine izin verdi.

Ada ile Hasan eve geldiklerinde, Şipşak kıvrılmış ve hemen uykuya dalıvermişti. "Neden yorgun olduğun belli," dedi Ada. "Bütün gün Çiçek Caddesi'ne göz kulak olmak epey zor olmuştur."

Şipşak kulaklarını dikip tek gözünü açtı.
"Her şeyi biliyoruz Şipşak."
Tam o sırada kapı çaldı.

"*Günlük Hafiye* gazetesinden bir muhabir geldi," dedi Hasan. "Şipşak'ın bir fotoğrafını çekmek istiyor. Şoför, her gün otobüse tek başına binen, zeki bir köpekten bahsetmiş ona. Bence yaramaz bir köpek dese daha iyi olurmuş."

Şipşak yerinden fırladığı gibi kuyruğunu sallamaya başladı. Fotoğrafının çekilmesinden hoşlanmıştı. Ertesi gün, Çiçek Caddesi'ndeki herkes onun resmini gazetenin ön sayfasında gördü. Başlık, *Şipşak Otobüse Biniyor!* diye atılmıştı. Bir sürü insan, Şipşak ile yolculuk edebilmek için otobüse geldi ve şoför de bir sürü para kazandı. Şipşak hâlâ Çiçek Caddesi'nin köpek patronuydu, artık orada yaşamıyor olsa bile.

Yazar Hakkında

Adım Rita Ray.
Sanırım, bu bir yazar
için çok güzel bir isim
çünkü insanlar kolayca
hatırlıyor.

Snap isimli köpek,
ben küçük bir çocukken, oturduğumuz
sokakta yaşardı. O, caddemizin köpek
patronuydu ve gerçekten de taşındığı için,
caddemize göz kulak olmak adına, her
günotobüse binip gelirdi. Snap'in sahibi Ada,
bir şeker fabrikasında çalışıyordu ve bizler
Snap'e güzel yemekler verdiğimiz için, o da
bazen bize şeker verirdi.

Bu Yaş Grubuna Uygun Serinin Diğer Kitapları

Bay İvırzıvır ve Boyalı Kaplan

Karpem

Demir'in Dinozorları

Robo-Süp

Pasaklı Pelin

Büyük Minik Dinozor

Kaptan Kuyruklyıldız ve Mor Gezegen

Bitişik Evdeki Kovboy

Deniz Aygırı Aramızda

Ah, Ege!

Kibirli Örümcek

Kısa Testin Cevapları

1. B

2. 74 numaralı

3. İlk önce, Şipsak'ın yalnız olduğunu

fark etmez. İkinci kez bindiğinde,

onu tanıır ve zekâsından çok etkilenir.

Şoför bunu gazeteğe anlatır ve bu

ünlü yolcusu sayesinde, otobüsü çok

popüler olur.